

Aage Frandsen (SF):

I forbindelse med førstebehandlingen af det lovforslag, som dette lovforslag er en følge af, sagde jeg på SF's vegne, at vi ikke ville tilslutte os forslaget, hvis vi kunne se, at der var nogen, der ville komme i klemme som følge af forslaget. Det er sådan set allerede nu bevist, at det er der, når det drejer sig om det andet lovforslag, og det samme gælder jo i dette tilfælde, fordi det følger de samme principper. Det gælder bare nogle andre grupper.

Derfor må man sige, at hvis der skal ske nogen ændring af pristallet, så må det være afgørende, at man foretager sådanne ændringer, at ingen – dvs. pensionister i henhold til lovforslag nr. L 147 eller folk, der er ofre fra besættelsestiden m.v., i henhold til dette lovforslag – lider tab ved det. Det er en forudsætning, og sådan som det ligger nu, må man sige, at ingen af de to lovforslag kan leve op til det, heller ikke det forslag, vi har til behandling i dag.

Under alle omstændigheder måtte det jo egentlig også efterhånden mane til eftertanke hos økonomiministeren i forbindelse med disse pristalsreguleringer. Hvorfor skal man bruge indeksystemet og hele tiden komme ud i disse situationer, når man vil nulstille? Hvorfor indfører man ikke en almindelig procentregulering og siger, at hver gang procenten er steget med 3, så kunne man lige så godt lave en regulering? Så var vi fri for hele tiden at skulle vende tilbage til disse evindelige nullillinger.

Under alle omstændigheder er der nogle mennesker, der mister beløb som følge af disse to lovforslag. Det drejer sig nok om et par hundrede millioner kroner. Desuden er der nogle, der får udskudt deres beløb, ikke sådan, at de ikke får dem på et tidspunkt, men det bliver i hvert fald udskudt, og de får dem bare i større portioner.

Men hvis regeringen ikke kan finde ud af disse ting, må vi andre måske være behjælpelige med at finde ud af, hvordan vi kan sikre, at der ikke er nogen, der lider overlast ved dette her.

Svend Heiselberg (V):

Venstre kan anbefale lovforslaget til vedtagelse, og det ser ud til, at alle de områder, hvor reguleringspristallet anvendes, er medtaget.

Jeg har også konstateret, at regeringen har anvendt akkurat den samme nulstillingsmodel, som Socialdemokratiet anvendte i 1980, da reguleringspristallet blev nulstillet.

Venstre støtter lovforslaget.

Jørgen Estrup (RV):

Fra radikal side betragter vi også dette som en teknisk opfølgning af det forslag om nulstilling af reguleringspristallet, som jo allerede ligger til udvalgsbehandling. Som bekendt støtter vi nulstillingen, og når ellers de forskellige problemer, som tilsyneladende er opstået i øjeblikket, er løst, går jeg ud fra, at dette forslag også vil kunne falde på plads.

Vi ser i hvert fald ikke væsentlige hindringer i det fra radikal side og vil kunne støtte det.

Bollmann (CD):

Også i CD ser vi lovforslaget som ren følge-lovgivning, så vi kan støtte det.

Glistrup (FP):

Formanden for Folketingets Erhvervsudvalg, Socialdemokratiets politisk-økonomiske koordinator, har naturligvis helt ret, når han siger, at formelt er dette kun en teknisk ændring, men den, der har fulgt forslagsstilleren, den nuværende økonomiminister, i hans forskellige placeringer i det politiske liv, vil vide, at det meste, der kommer fra ham, kun er tekniske ændringer, men bag ved al teknik – og dér skal vi selvfølgelig lure økonomiministeren – ligger der reelle fordelingspolitiske realiteter, som der i allerhøjeste grad er grund til at tage stilling til. Med andre ord, når man ser et forslag fra økonomiministeren, skal man altid sige til sig selv: Hvordan skræller man det tekniske væk og kommer til, hvad det her drejer sig om?

Det her drejer sig jo simpelt hen om hele den store problematik omkring pristallet, eller anderledes udtrykt: Når man på et givet tidspunkt taler om 1 kr. eller 1.000 kr., eller hvad man nu taler om, mener man så selve det nominelle, hvad der til enhver tid er 1.000 kr., eller mener man den købekraft, som de 1.000 kr. har på det tidspunkt, hvor man fastsætter et eller andet beløb til at være 1.000 kr.?

Her er vi i hvert fald i Fremskridtspartiet af den opfattelse, at man i et væld af forskellige relationer, bl.a. de love, som nu søges ændret, skal hense til den reelle købekraft af de beløb, som er angivet, og når man gør det, skal man ind på at lave en pristalsregulering. Og når man går ind for pristalsreguleringer, sådan som Fremskridtspartiet går ind for pristalsregule-